

Vzklicno sodišče je pa kršilo zakon tudi v §§ 283 oziroma 464 št. 2 k. pr. r.; kajti vzklic je bilo radi neutemeljenosti zavrnilo, ker je že prvi sodnik uporabljal izvanredno milost (§-a 260 *lit. b*) k. z.) in izmeril kazen pod najnižjo zakonito mero šest dni.

Radi tega je bilo ugoditi po §-u 33 k. p. r. vloženi ničnostni pritožbi c. kr. generalne prokurature in po §-u 292 k. pr. r. spoznati, kakor zgoraj navedeno.

Dr. A. R.

Književna poročila.

Fr. Milčinski: Iz delovanja mladinskega sodnika. Ponatisk iz »Slov. Pravnika«. V Ljubljani 1910. Založilo društvo »Pravnik«. Tisk »Narodne tiskarne«.

Na željo izraženo od več strani, se je poročilo, odnosno predavanje g. deželnosodnega svetnika Milčinskega o tem predmetu izdalo v posebnem ponatisku iz predzadnje številke »Slov. Pravnika«, da se tako razširi med slovenske mladolinjube, kakor stvar v resnici zasluži. Knjižica, obsegajoča 25 strani, stane 40 h, in se dobi po knjigotržnicah.

Fr. Milčinski: Aus der Werkstätte des Jugendrichters. Vortrag, gehalten in Juristenverein »Pravnik« von Franz Milčinski. Laibach 1910. Ig. v. Kleinmayr & Bamberg.

S privoljenjem g. deželnosodnega svetnika Milčinskega in odbora društva »Pravnik« je izdal g. Bamberg znano predavanje, ki je bilo priobčeno v »Laib. Zeitung«, tudi v posebni, 42 strani obsežni knjižici z gorenjim naslovnim listom. To je gotovo prav in lepo, posebno ker je knjižici nastavljena nizka cena 30 h.

Zbirka avstrijskih zakonov v slovenskem jeziku. VI. zvezek. Predpisi o nespornih pravnih stvareh. (Notarski red. — Zapuščinski patent. — Sodni depoziti.) Uredil dr. Eduard Volčič, c. kr. dež. sod. svetnik v Rudolfovem. — V Ljubljani 1910. Izdalo in založilo društvo »Pravnik«. Natisnil A. Slatnar v Kamniku.

Vsebina temu zvezku, ki je te dni prišel v promet, je bila v poglavitnem že naznanjena v št. 3 »Slov. Pravnika«. Obsežna in zelo lična je ta knjiga. O njeni uredbi in vsebini priobčimo oceno prihodnjič. Za sedaj le prosimo naše pravniške kroge, naj skrbno, da se tega natasa kolikor moči mnogo in hitro razpeča. Knjiga sama kaže na prvi pogled, koliko truda in stroškov je zanjo žrtvoval g. urednik. Nikakor bi ne bilo prav, če bi z društvom »Pravnikom« vred ne imel niti tega priznanja, da si kujigo nabavi vsak domači pravnik. Cena 7 K je vsakakor nizka.

Ernst Zitelmann: Die Vorbildung des Juristen. Leipzig, Duncker & Humblot; 1909.

V Nemčiji traja pravni pouk na vseučilišču le 6 semestrov; potem pride pouk za — »referendarstvo« za 3 leta. Po vsaki dobi se dela izpit, drugi, po 6 letih, usposablja za sodniško, odvetniško, pa tudi upravno službo. Že Dernburg je zahteval, da naj se vseučiliški pouk in praktična predizobrazba dva krat menjata. Zitelmann, profesor mednarodnega prava na vseučilišču v Bonnu, ki se sme ponašati, da ga tradicionalno obiskujejo sinovi najvišje aristokracije, gre dalje: Dvakratna menjava naj se tako izvrši, da se cela pravna veda dvakrat v teoriji in praksi predela, prvič elementarno, drugič poglobljeno. Mladi mož, ki pride na univerzo, ne mara teorije; na šolah, ki jih je dotlej pohajal, se mu je do dobra priskutila. Žeja ga po dejanstvenosti. Treba utešiti žejo, ali tako, da mu praktična šola pravnikov da življenjskih izkustev, zrelejše sodbe, obenem pa budi — željo po vglotitvi v teorijo. V tem smislu predlaga Zitelmann kombinacijo šole in prakse skozi 7 let. Najprej se uči pravnik tri semestre osnovnih pojmov pravne vede: V prvem semestru predava naj se mu uvod v javno pravo (državno, upravno, cerkveno), v drugem uvod v celokupno zasebno pravo (državlansko in trgovsko), v tretjem pride uvod v kazensko pravo, in v vse pravdno postopanje. Po teh treh semestrih pride izpit, brez domače naloge, seveda se ne bi smelo veliko več zahtevati, nego osnovno pojmovanje. Naslednji dve leti posvečeni sta praktičnemu službovanju — »referendarstvu«, pri katerem naj bi se mladi pravnik — doslej še brez ozira na svoj bodoči poklic — kolikor moči z vsemi pravnimi strokami bavil, pa tudi z delokrogom subalternih uradnikov seznanil. Po teh dveh praktičnih letih — nič skušnje; za nadaljevanje študij bi zadostovalo spričalo uradnega predstojnika, da je kandidat »dozorel za nadaljni študij«. Potem naj pride 5 semestrov glavnega, poglobljenega teoretičnega pouka na univerzi; poleg temeljitih predavanj v glavnih strokah poslušati bi bilo kar največ špecialnih predavanj. V zadnjem, sedmem letu ponovi se praktična izobrazba, sedaj pa že ločena za pravnike, ki se posvetijo justici ali upravi! — Po končanem sedmem letu pride — zadnji, veliki, t. zv. asesorski izpit, bodisi za »sodne«, bodisi za »vladne referendarje«.

Ta preosnova pravnih študij bi pomenila po Zitelmannu pravcato pomlajenje justičnega življa. Osobito tista splošna uvodna predavanja so mu silno pri srcu, ker bi jih mogli poslušati tudi — nejuristi, ako si hote pridobiti temeljne pojme o pravu, n. pr. — »unsere Fürstensöhne«!

Tudi Avstrije, sodim, se tiče priporočana preosnova dvakratnega dvo-delnega jurističnega študija kolikor toliko. N. pr. Fischböckov načrt preosnovne sodniške pripravljalne službe temelji na čisto enakih načelih, celo število let pripravljanja mu je isto. In justični odsek državne zbornice je letos dne 13. aprila sklenil resolucijo, ki zahteva enotnega praktičnega izpita za vse juriste — po nemškem vzorcu. Zitelmannove ideje torej tudi pri nas že klijejo. Da bi res vzklije, bi »Združba avstr. sodnikov« gotovo

ne priporočala za izobrazbo sodnika poleg sedanjih 4 let vseučilišča še 7 let prakse v Fischböckovem smislu, pa tudi izbira poklica za bodoče praktično življenje bila bi brez dvoma vsakemu juristu mnogo lažja, kakor sedaj.

Dr. M. D.

Razne vesti.

V Ljubljani, dne 15. junija 1910.

— (Osebne vesti.) Naslov in značaj višjesodnega svetnika je podeljen dež. sod. svetniku P. Juvančiču v Krškem. — Imenovani so: okr. sodnik Josip Žmavec v Ljubljani za dež. sod. svetnika v Rudolfovem, okr. sodnik in predstojnik Fr. Peterlin v Kranjski gori za dež. sodnega svetnika istotam; drž. pravdnik R. Tschsch za namestnika viš. državnega pravdnika v Gradcu. — Premeščeni so: okr. sodnik dr. Fr. Pompe iz Krškega v Ljubljano, sodnik dr. Fr. Vidovič iz Loža v Krško. — V odvetniški imenik so vpisani: dr. Ig. Janc s sedežem v Postojni, dr. Josip C. Oblak in dr. E. Staré s sedežem v Ljubljani, dr. Fr. Šolar s sedežem v Trstu; odpovedal se je odvetništvu višjesodni svetnik v p. l. Škerlj v Rudolfovem. — Umrli je sodnik Jos. Simčič v Kopru.

— (Stoinpetdesetletnico) svojega obstanka je praznovala dne 8. t. m. družba pravniškega doktorskega kolegija za pokojnine vdov in sirot na Dunaju in izdala tem povodom lepo spomenico o zgodovini svoji s slikami svojih predsednikov. Nevenljivih zaslug, poudarja spomenica, si je pridobil za družbo dr. Ferdinand Zupančič, čegar idejam in delavnosti se je zahvaliti, da se je začela družba razvijati do sedanje zanesljive delavnosti. F. Zupančič je bil rojen v Ljubljani l. 1806, za odvetnika imenovan leta 1842 in predsednik odvetniške zbornice dunajske od leta 1855—1865. »Thesaurar« družbe je bil od l. 1852 do l. 1869. Vobče se je odlikoval z vrlim značajem in dobrim srcem. Sedanji predsednik družbe od l. 1903 naprej je dr. M. baron Mayr, l. podpredsednik odvetniške zbornice dunajske.

— (K ravnopravnosti.) V budgetnem odseku poslanske zbornice sta povodom posvetovanja o etatu justičnega ministrstva dne 4. t. m. slovenska poslanca gg. dr. Ploj in dr. Korošec govorila o justičnih razmerah v slovenskih pokrajinah. Po uradnih poročilih je g. dr. Ploj dokazoval, kako se pri imenovanjih sodniških funkcionarjev na Spodnjem Štajerskem in Koroškem očitno zapostavlja slovenske sodnike nasproti nemškim in kako odločuje pri tem ozir, da se vzdržuje in podpira nemško posestno stanje. Nadalje je govoril o jezikovnih razmerah pri sodiščih in zahteval, naj se slovensčina tako uporablja, kakor gre spričo pretežnosti Slovencev na Spadnjem Štajerskem in v gotovih krajih koroške kronovine. Tudi je za-